

Сшеф. въ кафене-то.

Маріа. Азъ знаѣхъ че ты немаше пары.

Сшеф. Имахъ още нѣколко гроша.

Маріа. Отъ нѣколко дни на самъ ты не сѣдашь нито на обѣда нито на вечерѣ.

Сшеф. (съ горчивость) Ако имате повече, а вый выкайте гости.

Маріа. Стефане! азъ ся надѣѣхъ че ты си искашь, та странишь отъ софрѣ-тѣ. (твърдѣ разтѣжена) Стефане! погледни мя? кадѣ си ялъ отъ нѣколко дни насамъ?

Сшеф. (Мѣчи ся да ся засмѣе) ты зарѣ на истина мислишь, че азъ съмъ сѣделъ гладенъ? — — Бѣди спокойна, Маріе, азъ имамъ доста познанници, кои-то ся страхувать да не бы да имъ поискамъ помощъ, но колко-то за една лѣжицѣ чорбѣ тѣ ми нарадо сѣрдце давать.

УІІІ. ЯВЛЕНІЕ.

Единъ слуга носи писмо.

Слуга. (като прѣдава писмо-то) това писмо ѣ ваше Господине Стефане. (пойде да си иде).

Сшеф. Немали да чекашь за отговоръ?

Слуга. (чете).

„Сарафинъ-тѣ Георги ѣ пріялъ заповѣдь да „брой Стефану Проданову сто хиляди гроша за да „може да продѣлжи прѣстаналѣ-тѣ си тѣрговинѣ, и „ако му помогне Господъ да спечели тогава ще му ся „яви помощникъ-тѣ.“

Маріа. Видишь ли Стефане, че още ся намирать добри хора.

Сшеф. (Като сѣде много врѣме дълбоко замы-